

AZ ÁRPÁDFÖLD - CINKOTA - MÁTYÁSFÖLDI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

V. ÉVF. 1. SZÁM

2003. JANUÁR - ÁPRILIS

*Hozsanna! Áldott, aki jön az Úrnak
nevében!*

(Márk 11,9b)

Jézus Jeruzsálem felé közeledik. Tekintete szomorú, szemében könny, pedig mindenki Őt ünnepli. Igen, ez a pár lépés is ünnep már, virágvasárnap napja, a félreértések utolsó órái. Nemsokára minden kiderül: nincs hatalom-átvétel, nincs igazságosztás, nem jön a bűnösök megtétele, nem gyógyul meg minden beteg. A csalódás, pedig minden érzelmet megfordít.

Hozsanna - segíts meg! kiáltanak a betegek, és várják a további csodákat. Hozsanna: áldott légy! kiáltanak a gyógyultak, és hatalmat szavaznak meg Jézusnak! Áldott, aki jön az Úrnak nevében! - kiáltunk velük együtt mi is és várjuk, hogy hatalmát életünk

nyomorúságain, problémáin (demonstrálja) tegye nyilvánvalóvá.

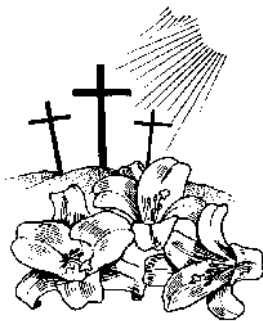
Természetesen az ünnephez mi is hozzájárulunk: kölcsönadunk egy szamarat (lehetőséget adunk, hogy megközelítsen; talán egy istentisztelet erejéig), szerzünk virágokat és pálmaágakat (legyen meg az ünnepi hangulat is), azaz a körülményeket biztosítjuk.

De várjunk csak! Jézus miért üget el a királyi palota mellett? Miért megy el mindamellet, amiben a segítségére számítottunk? Miért téveszt célt? Hát nem veszi észre, hogy rossz irányba megy?

Jézus a keresztfán függ. Néhány szót hord a szél a tanítványok felé, majd az utolsót: elvégeztetett. Ebben a pillanatban egy ország nyitotta meg kapuit, ahol nincsen fájdalom és jajkiáltás, ahol a békesség fejedelme fényes fehér ruhában ül a

trónon. Ragyogása áthatol a felhőkön,
sugarai a földet érik. Ettől a naptól
kezdve két ország polgárai vagyunk.

Bíró Botond
beosztott lelkipásztor

A kövér és a sovány ördög

Már egészen pontosan nem is tudom merre,
Messzi városban a földön valamerre
Egymással két gonosz lélek találkozott,
Egyik kövér, másik sovány akár a bot,
A kövér gúnyosan szólítja a soványt:
„Hát neked mi bajod, téged ugyan mi bánt?
Hisz csak csont és bőr vagy, sajnós, amint látom.
Hallod-e kolléga, ezt nagyon csudálom.”
Így szólott a kövér, a sovány meg búsan
Hallgat, mint akinek szívéen nagy bú van.
„Szólj már! Na talán nincs gyomorrákod,
Heptikába estél, vagy mondd, mi a károd?”
„A szádat jobb volna, ha befognád talán,”
Szólalt nagy morgósan, bosszúsan a sovány.
„A legnagyobb bajom, - ha tudni akarod-
hogyan rossz helyen lakom, enni mit sem kapok.
Keresztyén családhoz szállásolt be urunk.
Bár próbáltam mindent, ami rosszat tudunk,
De békességüket felbontani nem tudtam,
S látod, ily nyomorult, rossz sorsra jutottam.
Szállást, táplálékot mindenki kaphat ott,
Csak egyedül én nem, az állam felkopott.”
„Nagy buta vagy öcsém, ez a véleményem.
- Szólt újból a kövér, - állítom keményen.
De nagy Luciferre merem azt mondani,
Vólnék csak helyedben, meg tudnám mutatni,
Hogy akármiféle keresztyén családban
Hogy kell bajt csinálni, boldogság van
Fülelj csak énréám, tanulj most éntőlem,

Saját módszeremre kioktatlak bőven.
Ha követni fogod okos tanácsomat,
Könnyen elérheted vágyadat, célodat.
Hegyezd hát füledet, figyeld ezt az utat.
Hogy amit elmondok, aztán el ne mulaszd.
Kitöröm például az egyik ablakot,
amit a szél éppen egy kicsit becsapott.
Így a házigazdát méreg eszi menten,
S mond egy cifrát, ami csak hizlal engem.
Lelki békességén kicsivel is rontok
Letépek ingérről egy kicsike gombot.
Épp vasárnap reggel, amikor a gazda
Nagy buzgón igyekszik menni a templomba.
Ennyi is elég, hogy kitörjön a harag,
S röpködjenek mérges, indulatos szavak.
Úgy elkanyarítva a beszéd cifráját,
Hogy az felülmúlja minden imádságát.
Majd pedig a csizma nem eléggé fényes,
Van ám olyan méreg, szitok ha hallanád,
A szemedet, szádat tudom eltátanád.
A kísértésre már az is jó alkalom,
S ha a leves túl sós, vagy forró és éget,
Van mit hallgatni szegény feleségnek.
Vagy másképp csinálók alapos galibát,
És férj az asszonyt, vagy nő az urát,
Csalja meg hűtlenül rossz csapodár módra,
És válik az életük igazi pokolra.
Vagy ha semmi nincs is, féltékennyé teszem
Egymás ellen őket, s ez az eledelem.
Elképzelheted, hogy milyen béke van ott,
Ahol a bizalom, emiatt befagyott.
Vagy a férj iszákos, vagy az asszony piszkos,
Ez mind az én munkám, ez már szent és biztos.
Elég az hozzá, hogy a békés háztűzet
Rontom ahogy tudom, rontom ahogy lehet.
Ilyenkor aztán persze, hogy jóllakom,
Láthatod, mennyire megnőtt a pocakom.
De tudok ám mást is, és hogy az sem hitvány,
Ez a kövér erszény erről bizonyítvány.
Ha nem tudnád: olyan pénzzel van ez tele,
Mit Isten országa örök ügyeire
Kellett volna adni a szegény híveknek
Meg a nélkülöző árvák, özvegyeknek.
De mivel fukarok, önzők és fősvények,
Pénzük a lelkükkel együtt az enyém lett.

Na, Mit ásítozol? Mondd csak te nagy mafla,
Nem megmondtam, figyelj ébren a szavamra?!
Felkiált a sovány: „Elég lesz már, elég!
Untat, mert butaság ez az egész beszéd.
Lehet, hogy amit most hadartál, fecsegtél,
Jó a félhívőknel, és Hitetleneknél.
De az egész hívőknel próbálnád csak egyszer!
Nem ér fabatkát sem ez a dicső módszer!”
„Te mersz még beszélni? Te pimasz, szemtelen,
Ordít most a kövér, - hogy beszélsz így velem?
Vagy mindjárt elválík, kinek van igaza,
Azért azt ajánlom, ne menjünk most haza,
Hanem a legjobb lesz rögtön egy kísérlet:
Szeretném látni én ezt a te háznéped.
Cseréljük meg helyünk e szent perctől kezdve,
Te most rögtön elmégy az én jó helyemre.
Ahol meg te voltál, én megyek lakásra,
Abba a nagy hírű szent hívő családba.”
Helyet is cserélnék, gyorsan egy perc alatt
Megváltoztatják a régi lakásukat.
Megkezdődik aztán másnap a nagy munka,
A kövér ördögnek korog már a gyomra
Nagyon kellett volna már valamit enni,
Hanem az új helyen nem jutott még semmi.
Éles, gonosz szemmel néz körül az ördög,
Szédül az éhségtől, már egészen elgyötört.
Dél van és az asszony hozza már a levest,
Az ördög meglátja, bizony cseppet sem rest.
Hívő nő kezén lök egy nagyot gyorsan,
Úgy hogy a levesnek a fele kiloccsan.
„Bocsánatot kérek” mondja szégyenkezve,
Amikor a tálat az asztra tette.
„Mintha csak az ördög incselkednék velem,
Vagy nem is tudom én miért ügyetlenkedtem.”
„Sebaj - mondta férje, - ne búsulj emiatt!
Máskor jobban ügyelsz, elég ami maradt.”
És ették a levest csendesen, békével,
A kevesebbet is megelégedéssel.
Az ördög meg persze szörnyen bosszankodik,
S hogy valamit kapjon, újra próbálkozik.
Hirtelen két pókot dob le a levesbe,
És várja a hatást előre örvendve.
De a hatás most is elmarad, mint előbb,
A férj szép csendesen kidobja mindkettőt.
„Ej, már ez a pók csak nem nekünk való,

Egye meg az ördög, mert ez csak neki jó.”
Ezen a kis család nevetett jó nagyot,
És az ördög mérgében majdnem megpukkadott.
Mit kéne csinálni, azon töri fejét,
Ahogy csak bírja, srófolja az esztét.
De mikor a család buzgón imádkozott,
Dideregni kezdett, háta is borsózott.
Mikor énekeltek, vonaglott kínjában,
Látta, hogy hiába minden fáradsága.
Valamit eldugott, szépen megtalálták,
Valamit összetört, szépen abbahagyták.
De akármit csinált aznap bármely szakán,
Megtört a hatalma az Ígén és imán.
„Akármint szeretném, pénzt sem szerezhettek,
A szegénynek adják misszióra ezek.
Bármit is csinálok, csak a szégyen kínoz.”
Az ördög magában ekként morfondíroz.
Kár volt változtatni régi jó helyemen,
Ahol napról napra teli volt a begyem.
De innen mennem kell, mert éhen pusztulok,
Békét, imádkozást szenvedni nem tudok.
El is ment az ördög haraggal, szégyennel,
Jól lesoványodva, lehorgasztott fejjel.

S most engedd meg testvér, hogy megkérdezzelek,
Vajon mint boldogul az ördög teveled?
Marad, vagy távozik? Kövér avagy sovány.
Ki kormányoz téged, JÉZUS, vagy a Sátán?
Tartsd meg jól az ÍGÉT, vigyázz, imádkozzál,
Magadban mammonban semmiképp se bízzál!
Oszd meg a kenyeret hívő testvéreiddel,
Gondolj a szegényre, árvára, özvegyre.
Ne magadat hizlald, ördög hízik azon,
Isten ügyét építsd, nincsen másban haszon.
Erre adj először, azután magadnak,
Mindenekelőtt meg önmagadat adjad!
Törekedjél arra, hogy egész életed
Megváltódé legyen, Ó legyen mindened!
JÉZUS EREJÉVEL GYÓZZÉL A SÁTÁNON!
Szívemből őszintén ezt kívánom.

Vágyakozás

A jeges tájon ott táncol
A langyos tavaszi napsugár.
Kósza lelkem most valahol
Úgy bolyong, mint a vadmadár.
Úttalan-úton fent lebegve
Kitárul most a végtelen.
Téged keres félőn, remegve
Óh nagyhatalmú Istenem.

Túl e világnak búján, baján,
Túl szenvedések árjain,
Nálad szeretne megpihenni,
Az ima vonzó szárnyain.
Nem tudom mi az, ami éget.
Majd szétfeszíti keblemet.
Benned akar most szétomolni.
Eléd teríteni lelkemet!

Kitárni Néked úgy ahogy van.
A bűn terhéről szennyesen.
Ímé lásd Uram, ez vagyok én!
Tenálad nélkül senki sem.
Hát légy a bírám, óh, örök Isten!
Büntess vagy áldj, ha akarod!
Nekem már mit sem ér az élet,
Ha nem a Tiéd vagyok.

Adj hitet, hogy az a vér, mely
A kereszten már rég kifolyt,
Értem is omlott. És az a seb
Én érettem is váltság volt.
Hajts az igádba, Örök Isten!
Hűséges szolgád hadd legyek.
Hadd élhessek, amíg itt élek,
Tenéked szentelt életet!

A TIZED

„Hozzátok be a tizedet az én tárházamba, hogy legyen ennivaló az én házamban, és ezzel próbáljatok meg engem, azt mondja a Seregeknek Ura, ha nem nyitom meg néktek az eget csatornáit, és ha nem árasztok reátok áldást bőségesen” (Mal. 3,10).

John Wesley 1703. június 17-én született az angliai Eppworthban. és 1781. február 17-én halt meg Londonban. Először az anglikán egyház lelkésze volt, és még nem tért meg, amikor az új kontinensre, Amerikába utazott, hogy az indiánokat megtérésre buzdítsa. A hajón herrnhuti misszionáriusokkal találkozott, akiknek a bizonyágtétele nagyon megérintette, de csak amikor ismét visszatért Európába, akkor jutott el Dr. Luther Mártonnak a Római levélhez írott előszava felolvasásakor az Úr Jézusba vetett élő hitre. Ettől kezdve teljes erővel prédikálta a megfeszített Krisztust, aki a mi egyedüli igazságunk, ha hiszünk benne. Így lett John Wesley nagy ébredési prédikátor és a methodista egyház alapítója. Mindjárt szolgálatának kezdetén elkezdett rendszeresen tizedet adni az Úrnak a jövedelméből. Kezdetben igen alacsony volt a fizetése, mindössze 30 font sterling. Ebből azonban csak 28 fontot használt fel saját magára, 2 fontot pedig az Úrnak adott tizedként.

Amikor később 40 fontot keresett, továbbra is csak 28 fontot használt fel a saját szükségleteire, 12 fontot adott az Úrnak. Amikor azután 50 fontot keresett, ismét csak 28 fontot tartott meg a maga számára, és 22 fontot adott tizedként az Isten országáért végzett munkára. Amikor pedig John Wesley 100 fontot keresett, ugyanúgy, mint korábban, csupán 28 fontot használt fel a maga számára, és 72 fontot adott oda az. Semmit sem akart magának, mindent az Úrnak akart adni.

Az emberek csodálkoznak Istennek ezen emberén. Akár sokat keresett, akár keveset, mindig csak 28 fontra volt szüksége a maga számára, az összes többit Urának és Istenének adta.

Számunkra ez ma komoly figyelmeztetés. Mennyit adunk mi az Úrnak, mennyit adakozunk Isten országa számára? Vajon jövedelmünk egy tizedét valóban bevisszük-e az Úr házába, vagy csak egy kis borraalót szánunk neki?

Joachim Langhammer

Hírek gyülekezetünk életéből

Január:

1. Újévi istentisztelet. Újévi köszöntés.
5. Gitáros istentisztelet. Igehirdető Bíró Botond beosztott lelkipásztor
- 20-23. Egyetemes imahét.
26. Egyetemes imahét zárónapja.

Február:

1. Presbiteri szeretetvendégség.
2. Gitáros istentisztelet. Igehirdető: Bíró Ferenc.
6. Presbiteri gyűlés. Tárgysorozat:
 1. 2002 évi zárszámadás elfogadása.
 2. 2003 évi költségvetés elfogadása.
 3. Árpádföldi építkezésről beszámoló.
- 14-16. Ifjúsági csoport (pénteki) mátraházai csendes hétvégéje.
22. Fialok farsangi mulatsága.

Március

1. Gitáros istentisztelet. Igehirdető: Kertész Péter, rákosszentmihályi lelkipásztor
- 14-16. Konfirmálók és mini-ifisek közös mátraházai csendes hétvégéje
30. Felnőtt konfirmálók tettek vallást hitükről

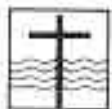
Április:

6. Gitáros istentisztelet. Igehirdető: Riskó János kistarcsai lelkipásztor

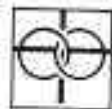
Ami még előttünk áll

Április:

13. Virágvasárnap. Délután 5 órakor fiatalok előadása. Passiójáték.
- 14-19. Nagyhét. Minden este 6 órakor istentisztelet mátyásföldi templomunkban.
- 20-21. Húsvét I. és II. napja.
27. Konfirmáció

**Kereszttségben
részesültek:**

Székely Kata (2002. december 15.)
 Bozsó Zsanett
 Dúrkó Judit (felnőtt ker.)
 Spreitzer Zoltán Lajos
 Papp Levente Kristóf
 Kovács Villő
 Szokolay Piroska
 Csényi Zsolt (felnőtt ker.)
 Pószán Erika (felnőtt ker.)
 Fábik Balázs Máté
 Fodor Gergő Ákos
 Lengyel Dóra

Házasságkötések:

Kóródi Sándor és Durkó Judit
 Pálházi Zsolt és Ulrich Réka Andrea
 Lengyel Gábor és Balogh Erika

Felnőtt konfirmáltak:

Kovács Károlyné sz. Czermann Györgyi
 Bognár Attila
 Bognárné Montovay Ildikó
 Bognár Gergely
 Csényi Zsolt Balázs
 Dúrkó Judit
 Pószán Erika
 Keresztessy-Csobajai Márton

Halottaink:

2002 december		Kulcsár Lajosné	82 éves
Terék Sándor	60 éves	Demjén Pál	77 éves
Nagy Perge Györgyné	76 éves	Miskolczi Mária	77 éves
Bodnár Endréné	86 éves	Kmetty Imréné	86 éves
Dr. Lukács Antalné	78 éves	Fülöp Ernő	85 éves
Stark György	70 éves	Jarina Péterné	68 éves
2003		Lovász Sándor	74 éves
Szopora Jánosné	81 éves	Vass József	81 éves
Szécsi Julianna	80 éves	Pónuzs Imre	85 éves
Ottlokán Péterné	70 éves	Dr. Horthy György	85 éves
Kertész István	78 éves	Varga Ferencné	94 éves
Lakatos Tiborné	78 éves	Nagy István	75 éves
Skála Vilmosné	80 éves	Marcsa Dezsőné	91 éves
Keres Gyula	74 éves	Kristóf Lajosné	86 éves
		Riger Ferencné	68 éves

Beszámoló az árpádföldi gyülekezeti terem építéséről.

Múlt év decembere óta is sokat haladt előre az építkezés. Jelen pillanatban a külső vakolás folyik, melyet az épület külső hőszigetelése követ. Anyagát még a múlt évben sikerült beszereznünk. A templomrész vakolatának leverése is szükségessé vált, mert nagyon régi és gyengének bizonyult. Új, megerősített lábazatot és új ablak-könyöklőket kap az egész épület. A régi ereszcatornát is ki kellett cserélni, valamint az eresz alatti faborítást. Mindez növelte a kiadásainkat. Mostanáig 7500000 Ft-ot költöttünk el és még hiányzik több mint 1000000 Ft. Az építést szeretnénk folytatni. Ehhez minden adományt szívesen elfogadunk, melyet a KESKENY ÚTON ALAPÍTVÁNY számlájára lehet befizetni. Számlaszáma: **11716008-20161884**

Anyagi ügyeinkről...

A presbitérium 2003. február 6-án tartott gyűlésén jóváhagyta a gyülekezet idei költségvetését, melynek végösszege: **7156000 Ft. Ezt az összeget teljes egészében a gyülekezet tagjai adják össze.** A presbitérium szeretné elosztatni azt a **tévhitet**, hogy a gyülekezet fenntartása állami támogatással történik. Minden állami támogatás, melyet a Magyarországi Református Egyház kap, azt szeretetotthonok, iskolák, kórházak és egyéb intézmények fenntartására fordítják. Ezekből a pénzekből egyetlen gyülekezet sem részesül.

A fenti összeg (perselypénz, adományok) éppen csak fedezi a gyülekezet fenntartásának évi kiadásait: lelkészlakás, két templom, gyülekezeti ház, árpádföldi gyülekezeti terem, közüzemi és karbantartási költségek és az alkalmazottak fizetése, más gyülekezetnek, iskoláknak, szeretetotthonoknak adott segélyek, adományok.

Kedves Testvéreink!

A közeljövőben szerveződő összejöveteleinkre (hely: Gyülekezeti Ház, időpontja: kéthetente – havonta csütörtök 9.30 – 11.30) nagy hálával fogadnánk testvéreink gyermekvigyázó munkáját bölcsődés korú picinyeink mellé.

Első alkalmunk: 2003. május 15.

Előre is köszönjük:

a gyülekezet kismamáái

Bemutatkoznak gyülekezetünk presbiterei

Nagy Perge Györgynek hívnak, 1956-ban születtem Kisújszálláson. Mélyen hívő szülők gyerekeként olyan környezetben nőhettem fel, ami sok-sok élménnyel egész életemre kiható eseményekkel volt tele. 17 évesen fogadtam el az Úr Jézust, mint személyes Megváltómat.

Az ige, ami megváltoztatta az életemet: " Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és én rendeltelek titeket, hogy ti elmenjeteK, és gyümölcsöt teremjeteK, és a ti gyümölcsötök megmaradjon, hogy akármit kérteK az Atyától az én nevében, megadja nékteK" (Ján. 15,16).

Szüleimmel Veszprémben laktunk, én mégis a hetvenes évek közepén egy rövidebb ideig a szentmihályi református gyülekezet ifjúságával tartottam a kapcsolatot (innen van a kerülethez való első kötődésem is). Később elkerülve a szülői háztól - sajnos - az Úrtól is messzebbre kerültem, de utólag is azt mondhatom, hogy Ő mindvégig a közelemben volt, soha nem hagyott magamra. Nagy kegyelmének köszönhetem, hogy visszatálhadtam Hozzá és kaptam Tőle egy hűségeseK, Őt is és engem is szerető társat. 1987-ben esküdtünk itt a mátyásföldi református templomban és ettől kezdve vagyunk ennek a gyülekezetnek a tagjai. 2000-től vagyok presbiter, és csak azt tudom mondani, ha az Úr is megengedi szeretnék ebben a gyülekezetben is Neki szolgálni.

1990-ben, tizenennyolc évesen, a konfirmációm alkalmával kaptam a következő ígét a Bibliámba írva: *„Hálával áldozzál az Úrnak és teljesítsd a felségeseKnek fogadásaidat.”* Akkor még nem nagyon érttem ezeket a szavakat, de az eltelt tizenhárom év megtanított rá. Miért áldozzál hálával Istennek? Miért lehet hálát adni? A Jézus által kapott szeretetért, kegyelemért, amivel Isten engem is megtalált és én is megtalálhattam Őt. A társamért, akit Ő vezetett mellém és már hat éve vezet minket a közös úton. Kislányunkért, akinek születése igazi csoda volt a számomra – remélem még többször is

átélhetek hasonló csodákat. Munkámért, munkahelyemért, hétköznapi dolgokért, amikben megtapasztalhattam, megtapasztalhattuk Isten áldó kezét. Testi - lelki barátokért, akikkel annyi vidám és nehéz pillanatot élhettünk át, és mindezt az Ő színe előtt tehattuk. Röviden ennyi lehetne talán, hosszabban bele sem férne az újságba.

1998-ban lettem presbiter, és a zsolnárvári második fele azóta egyre többször jut eszembe. Teljesíteni a fogadalmakat, szolgálni Istennek sokszor nehéz, fárasztó, de a munkában is megtapasztalni az Ő segítő erejét az viszont csodálatos. Ebben a munkában szeretnék továbbra is helytállni.

„Isten jó pénztáros. Már a munka alatt is megfizeti szolgálóit, de fizet a munka végeztével is.” (C.H. Spurgeon)

Tarnai Zoltán

Salgóházytól Mátraházáig

Idén nyáron, másodszor nyílt lehetőségünk részt venni házassággyógyító héten, ezúttal Salgóházyán. Kíváncsian és várakozással telve „vágunk neki” a tavalyi, szépalmai hétnek is. Akkor sem és idén sem csalódtunk. A szinte egész napot kitevő előadások, kiscsoportos beszélgetések, sőt még a csendes órákra hagyott „házi feladatok” sem tűntek terhesnek, fárasztónak, hanem szépen, „fű alatt”, mind-mind munkálták a békességet, az egymáshoz való egyre közelebb kerülés szeretetteljes tényét, hangulatát.

Természetesen, itt mind fizikailag, mind lelkileg ideális körülmények között voltunk ahhoz, hogy kapcsolatainkat mélyítsük, egymást dédelgessük és szeressük. Volt idő és alkalom arra, hogy

átbeszéljük, kibeszéljük mindazt, amit az otthoni hétköznapiak nem engedtek felszínre hozni.

Hazatérvén, személyes beszélgetéseink során lelkesen számoltunk be a baráti házaspároknak a nyári hét lelki eseményeiről.

Ezúttal azonban nagy kihívás elé állítottak minket barátaink. Megkértek ugyanis bennünket, hogy a salgóházyi hét élményeiből adjuk tovább mindazt, amit Isten ott a szívünkre helyezett. Beszámolóknak pedig házaskörünk éves, őszi csendes hétvégéje kínálta az alkalmat Mátraházán.

Azt adtuk tovább, ami minket leginkább megragadott, megszólított. A házastársi kommunikáció és az isteni kegyelem volt az a két téma, amikről a nyári héten elraktározott és elsajátított gondolatokat, élményeket megosztottuk.

A kommunikációról szóló „előadásunk”-hoz jó segítségül szolgált Gary Chapman: Egymásra hangolva - Az öt szeretetnyelv a házasságban c. könyve. Hogy mondandónkat színesebbé tegyük, előadtunk egy rögtönzött, hétköznapi kis jelenetet. Ebben megszólalt maga a nő és az, ahogyan gondolkodik, továbbá a férfi és az, ahogyan ő gondolkodik, szemléltetvén, mennyire mást gondolunk, és mondunk sokszor a társunknak, és ezzel megannyi félreértést idézünk elő.

Isten kegyelméről is természetesen hálás dolog elmélkedni, de házasságainkban gyakorlattá tenni nem is olyan egyszerű. Jó tudni, hogy Krisztus úgy bocsátott meg, hogy nem tettem érte semmit, hogy az Ő bocsánata előre el volt készítve, és, hogy vétkeinket nem hánytorgatja. De vajon tudok-e a társamhoz én is ilyen kegyelmes lenni? Hiszen ha Isten nem vádolja, ki vagyok én, hogy

vádoljam? Ha Isten megbocsát neki, ki vagyok én, hogy ne bocsássak meg neki? Valóban: fontos lenne, hogy a társunk is átélje általunk, megtapasztalja, érezze, mi a kegyelem. Csak akkor tudunk igazán megbocsátani, ha világosan értjük, hogy nekünk is megbocsátatott.

Többek között ezek az üzenetek váltak számunkra világossá a nyáron, és adtuk tovább őket „mieinknek”: a Mátyásföldi Református Gyülekezet házaskörének.

Dacára az októberi borongós, esős időnek, vidám, békés hangulatban telt el a két nap, melynek lelki mondanivalóját, lelkészünk, Bíró Ferenc prédikációja zárta vasárnap délelőtt.

Wéberné Fekete Anikó

Iratterjesztésünkből

Egymásra hangolva

(Az öt szeretet nyelv a házasságban)

Szeretet tank. Aki most egy lánctalpakon járó, szeretet bombákat lövöldöző páncélozott harci járműre gondol, az téved. Arról az emberben lévő nagyméretű, de az orvosok által mégis meghatározhatatlan elhelyezkedésű, szeretet tárolására alkalmas tartályról van szó, melynek állapota jelentősen befolyásolja életünket, kapcsolatainkat. Ráadásul a könyv mindezt sokkal egyszerűbben és nagyszerűbben írja le, mint én.

Hogyan tölthetjük fel a szeretet tankot? Miért üres a társunk, gyermekünk tankja akkor is, ha folyton csak töltögetjük? Mitől lesz a házasságunk, a családi életünk harmonikusabb, boldogabb? Mire van szüksége a gyermekeinknek?

Sok hasonló kérdésre választ kaphatunk e könyvből. Sokat léphetünk előre önmagunk, házastársunk és a többi ember megismerésében, de ne feledjük, minden jó tanács, útmutatás vagy jó ötlet csak annyit ér, amennyit megvalósítunk belőle az életünkben. Véleményem szerint a házasság legfontosabb alappillére Isten, azonban ez a könyv, vallásos (hívő) háttér nélkül is jól olvasható és használható.

Azoknak az embereknek, akiknek tökéletesen rendben van az élete, nem ajánlom ezt a könyvet. Mindazoknak viszont, akik még nem jutottak el erre a szintre, rendkívül hasznos olvasmány lehet.

Wéber Gábor

Nem árt, ha tudjuk.....

Az evangéliumokban olvasható Jézus-történetnek fontos eseménye volt a tanítványok kiválasztása. Jézusnak szüksége volt munkatársakra, akik vele dolgoznak, és halála, feltámadása, mennybemenetele után a megkezdett munkát tovább folytatják.

Az egykor kiválasztott 12 tanítvány egy kicsiny gyülekezet, ami azt fejezi ki, hogy a keresztyénség közösségben tud létrejönni és megmaradni. Krisztus ügye mindig közösségi ügy. Különböző emberekből álló közösség, akik azért tudnak együtt maradni, együtt dolgozni, mert Jézussal együtt élnek.

Jézus a tanítványait felkészíti, alkalmassá teszi őket a munkára. Tanítja, formálja őket. A tanítványságnak két követelménye: az önmegtagadás és a keresztfelvétele. Az első azt jelenti, életünk középpontjában Krisztus van, nem önmagam. A második: az elhívott tanítvány osztozik a krisztusi szenvedésben.

A tanítványok nem a templomok csendjében élnek, hanem teljesen benne a világban. Jézus követése nem elmélet, hanem cselekvés, egy új élet kezdete, amely szolgál. A tanítvány beszélő és nem hallgató ember. Tovább kell mondania Isten ígését. Ízt és fényt visz a világba, de ennek a bizonyoságtévő szolgálatnak van egy feltétele: a tanítványok közössége, melyet a kölcsönös szeretet kapcsol össze. Szeretet nélkül nem lehet a tanítvány sem só, sem világosság. Ezért mondta Jézus: *„Arról ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok”* (Jn. 13,35)

Bíró Zsuzsanna

Az előző újságban megjelent rejtvény megfejtése volt: „*Ti vagytok a világ világossága!*” (Máté 5:14.)

Köszönjük a sok helyes megfejtést!

Gyülekezeti alkalmaink

Mátyásföld:

Istentisztelet

Vasárnap 10.30 óra

(Az istentisztelet alatt a gyermekmegőrzés a gyülekezeti házban van)

Biblióra felnőtteknek:

Csütörtök 18.00 óra

Hittanóra

Vasárnap 11.30 óra

Iffúsági óra (25 év fölött)

Vasárnap 17.00 óra

Iffúsági óra (25 év alatt)

Péntek 17.30 óra

Iffúsági óra (13-14 évesek)

Szombat 17.00 óra

Fiatalközösség

Minden hónap második vasárnapján
17.00 óra

Gitáros istentisztelet

Minden hónap első vasárnapján
17.00 óra

Imaóra

Szerda 19.00 óra

Árpádföld: (1162 Menyhért u. 42.)

Istentisztelet

Vasárnap 9.00 óra

Biblióra felnőtteknek

Péntek: 17.00 óra

Hittanóra:

Péntek: 16.00 óra

Hivatali idők:

Hétfő: 10-12 óra

Csütörtök: 10-12, 16-18 óra

Cím:

Budapest 1165 Baross Gábor u. 23.

Telefon: 403-6855

E-mail: matyasfoldiref@freestart.hu